

“मीठे बच्चे- जब तिम्रो कर्मातीत अवस्था हुन्छ तब विष्णुपुरीमा जान्छौ, सम्मान सहित पास हुने बच्चा नै कर्मातीत बन्छन्।”

प्रश्न:- तिम्री बच्चाहरूप्रति दुवै बाबाले कुनचाहिँ मेहनत गर्नुहुन्छ ?

उत्तर:- बच्चाहरू स्वर्गका लायक बनून् । सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण बनाउने मेहनत बापदादा दुवैले गर्नुहुन्छ । यो मानौं तिम्रीहरूलाई डबल इन्जिन मिलेको छ । यस्तो अनौठो पढाइ पढाउनुहुन्छ जसबाट तिम्री २१ जन्मको बादशाही पाउनेछौ ।

गीत:- बचपन के दिन भुला न देना... ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा सिकीलधे बच्चाहरूले गीत सुने । ड्रामा प्लान अनुसार यस्ता-यस्ता गीतहरू छनौट गरिएका छन् । मनुष्य चकित हुन्छन् । यो के नाटकको रेकर्डमा वाणी चलाउँछन् । यो फेरि कुन प्रकारको ज्ञान हो ! शास्त्र, वेद, उपनिषद् आदि छोडे, अब रेकर्डमा वाणी चलाउँछन् ! यो पनि तिम्री बच्चाको बुद्धिमा छ- हामी बेहदका बाबाको बन्यौं । जसबाट अतीन्द्रिय सुख मिल्छ, यस्ता बाबालाई भुल्नु छैन । बाबाको यादबाट नै जन्म-जन्मान्तरको पाप दग्ध हुन्छन् । यस्तो नहोस्, यादलाई नगरेर पाप रहन जाओस् । फेरि पद पनि कम हुन जान्छ । यस्ता बाबालाई त राम्रोसँग याद गर्ने पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । जसरी विवाह (सगाई) हुन्छ फेरि एकले अर्कोलाई याद गर्छन् । तिम्रो पनि विवाह भएको छ । फेरि जब तिम्री कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्छौ तब विष्णुपुरीमा जान्छौ । अहिले शिवबाबा पनि हुनुहुन्छ । प्रजापिता ब्रह्मा बाबा पनि छन् । दुई इन्जिन मिलेको छ- एक निराकारी, दोस्रो साकारी । दुवैले मेहनत गर्नुहुन्छ- बच्चाहरू स्वर्गको लायक बनून् । सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण बन्नु छ । यहाँ परीक्षा पास गर्नु छ । यी कुरा कुनै शास्त्रमा छैनन् । यो पढाइ बडो अनौठो छ- भविष्य २१ जन्मको लागि । अरू पढाइ हुन्छ मृत्युलोकको लागि । यो पढाइ हो अमरलोकको लागि । त्यसको लागि पढ्नु त यहीँ छ नि । जबसम्म आत्मा पवित्र बन्दैन तबसम्म सत्ययुगमा जान सकिदैन । त्यसैले बाबा संगमयुगमा नै आउनुहुन्छ । यसलाई नै पुरुषोत्तम कल्याणकारी युग भनिन्छ । जसमा तिम्री कौडीबाट हीरा जस्तो बन्छौ । त्यसैले श्रीमतमा चलिराख । श्री श्री शिवबाबालाई नै भनिन्छ । मालाको अर्थ पनि बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ । माथि फूल हुनुहुन्छ शिवबाबा, फेरि छन् युगल मेरु । प्रवृत्ति मार्ग हो नि । फेरि छन् दाना, जुन विजयी आत्मा हुन् उनको नै रुद्र माला, फेरि विष्णुको माला बन्छ । त्यस मालाको अर्थ कसैले पनि जान्दैनन् । बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ- तिम्री बच्चाहरूलाई कौडीबाट हीरा जस्तो बन्नु छ । ६३ जन्म तिम्रीले बाबालाई याद गर्दै आयौ । तिम्री अहिले प्रेमिका हो एक प्रेमीको । सबै भक्त हुन् एक भगवान्को । पतिहरूका पनि पति, पिताहरूको पनि पिता उहाँ एक नै हुनुहुन्छ । तिम्री बच्चाहरूलाई राजाहरूको राजा बनाउनुहुन्छ । स्वयम् (आफू) बन्नुहुन्छ । बाबा पटक-पटक सम्झाउनुहुन्छ- बाबाको यादबाट नै तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पाप भस्म हुन्छ । साधु-सन्तले त भन्छन् आत्मा निर्लेप छ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- संस्कार राम्रो वा नराम्रो आत्माले नै लिएर जान्छ । तिनीहरू भन्दछन्- जहाँ जहाँ देख्छु सबै भगवान् नै भगवान् हुन् । भगवान्को नै यो सबै लीला हो । बिल्कुलै वाममार्गमा फोहोरी बन्छन् । यस्ता-यस्ताको मतमा पनि लाखौं मनुष्य चलिरहेका छन् । यो पनि ड्रामा बनेको छ । सधैं बुद्धिमा तीन धाम याद राख- शान्तिधाम जहाँ आत्माहरू रहन्छन्, सुखधाम जहाँको लागि तिम्री पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । दुःखधाम शुरू हुन्छ आधाकल्पपछि । भगवान्लाई भनिन्छ हेविनली गड फादर । उहाँले कुनै नर्कको स्थापना गर्नुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म त सुखधाम नै स्थापना गर्छु । बाँकी यो हार र जितको खेल हो । तिम्री बच्चाहरू श्रीमतमा चलेर अहिले मायारूपी रावणमाथि विजय पाउँछौ । फेरि आधाकल्पपछि रावण राज्य शुरू हुन्छ । तिम्री बच्चाहरू अहिले युद्धको मैदानमा छौ । यो बुद्धिमा धारण गर्नु छ, फेरि अरूलाई सम्झाउनु छ । अन्धाहरूको लट्टी बनेर घरको बाटो बताउनु छ, किनकि सबैले त्यस घरलाई भुलेका छन् । भन्ने पनि गर्छन्- यो एक नाटक हो । तर यसको आयु लाखौं हजारौं वर्ष भन्छन् । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- रावणले तिम्रीलाई कति अन्धो बनाइदिएको छ । अहिले बाबा सबै कुरा सम्झाइरहनु भएको छ । बाबालाई नै ज्ञानका सागर (नलेजफुल) भनिन्छ । त्यसको अर्थ यो होइन कि हरेकको भित्रको जान्नेवाला हुनुहुन्छ । त्यो त ऋद्धि-सिद्धिवाला सिक्छन्, जसले तिम्रो भित्रको कुरा भन्छन् । नलेजफुलको अर्थ यो होइन । यो त बाबाको नै महिमा हो । उहाँ ज्ञानका सागर, आनन्दका सागर हुनुहुन्छ । मनुष्यले त भन्छन् उहाँ अन्तर्यामी हुनुहुन्छ । अहिले तिम्री बच्चाहरूले सम्झन्छौ- उहाँ त टिचर हुनुहुन्छ । हामीलाई पढाउनुहुन्छ । उहाँ रूहानी पिता पनि हुनुहुन्छ । रूहानी सत्गुरु पनि हुनुहुन्छ । त्यहाँ जिस्मानी टिचर गुरु हुन्छन् । ती पनि अलग-अलग हुन्छन् । तीनै एक हुन सक्दैनन् । कसै-कसैको पिता टिचर पनि हुन्छन् । गुरु त हुन सक्दैनन् ।

उनीहरू त फेरि पनि मनुष्य हुन् । यहाँ त उहाँ सुप्रीम रूह परमपिता परमात्मा पढाउनुहुन्छ । आत्मालाई परमात्मा भनिदैन । यो पनि कसैले जान्दैनन् । भन्दछन्- परमात्माले अर्जुनलाई साक्षात्कार गराउनुभयो, अनि उनले भने भयो पुग्यो म यति तेज सहन गर्न सकिदैन । यी जुन सबै सुनेका छन्, त्यसैले सम्भन्छन् परमात्मा धेरै तेजोमय हुनुहुन्छ । शुरूमा बाबाको पासमा आउँदा साक्षात्कार हुन्थ्यो, ध्यानमा जान्थे । भन्दथे- भयो धेरै तेज मैले सहन गर्न सकिदैन । जे सुनेका हुन्छन् त्यही बुद्धिमा भावना रहन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- जसले जुन भावनाबाट याद गर्छ- म उसको भावना पूरा गर्न सक्छु । कोही गणेशका पुजारी छन् भने उसलाई गणेशको साक्षात्कार गराउँछु । साक्षात्कार भएमा सम्भन्छन्- ओहो मुक्तिधाममा पुगें । तर होइन, मुक्तिधाममा कोही जान सक्दैन । नारदको पनि उदाहरण छ । उनलाई शिरोमणि भक्त भनी गायन गरिएको छ । उनले सोधे- म लक्ष्मीलाई वरण गर्न सक्छु । अनि उनलाई भनियो आफ्नो अनुहार त हेर । भक्त माला पनि हुन्छ । नारीमा मीरा र पुरुषमा नारदको मुख्य रूपमा गायन गरिएको छ । यहाँ फेरि ज्ञानमा मुख्य शिरोमणि छिन् सरस्वती । नम्बरवार त हुन्छन् नि ।

बाबा सम्भाउनुहुन्छ- मायासँग बडो खबरदार रहनु छ । मायाले यस्ता उल्टो काम गराउँछ । फेरि अन्त्यमा धेरै रुनु, पछुताउनु पर्छ- भगवान् आउनुभयो तर मैले वर्सा लिन सकिनँ ! फेरि प्रजामा पनि दास-दासी बन्दछन् । पछाडि पढाइ त पूरा हुन्छ । फेरि धेरै पछुताउनुपर्छ । त्यसैले बाबा पहिल्यैबाट नै सम्भाउनुहुन्छ- फेरि पछुताउन नपरोस् । जति बाबाको याद गर्दै रहन्छौ त्यति योग अग्निबाट पाप भस्म हुन्छ । आत्मा सतोप्रधान थियो फेरि उसमा खाद पर्दा-पर्दा तमोप्रधान बनेको छ । सतोप्रधान, सतो, रजो, तमोप्रधान... नाम पनि छन् । अहिले तमोप्रधानबाट फेरि तिमीलाई सतोप्रधानमा जानु छ । पवित्र नबनी आत्माहरू जान सक्दैनन् । सत्ययुगमा पवित्रता थियो त्यसैले शान्ति, सम्पत्ति पनि थियो । यहाँ पवित्रता छैन त्यसैले शान्ति, सुख पनि छैन । रात दिनको फरक छ । बाबा सम्भाउनुहुन्छ- यो बचपनको दिन नभुल । बाबाले आफ्नो बनाउनुभएको छ नि । ब्रह्माद्वारा एडप्ट गर्नुहुन्छ, यो एडप्शन हो । स्त्रीलाई एडप्ट गरिन्छ । बाँकी बच्चाहरूलाई फेरि रचिन्छ । स्त्रीलाई रचना भनिदैन । उहाँ बाबाले पनि एडप्ट गर्नुहुन्छ- तिमीहरू मेरा उही बच्चाहरू हौ जसलाई कल्प पहिला एडप्ट गरिएको थियो । एडप्टेड बच्चालाई नै बाबाबाट वर्सा मिल्छ । उँचभन्दा उँच बाबाबाट उच्चभन्दा उच्च वर्सा मिल्छ । उहाँ हुनुहुन्छ भगवान् । फेरि दोस्रो नम्बरमा छन् लक्ष्मी-नारायण सत्ययुगका मालिक । अहिले तिमी सत्ययुगको मालिक बनिरहेका छौ । अहिले सम्पूर्ण बनेका छैनौ, बनिरहेका छौ ।

पावन बनेर फेरि पावन बनाउनु, यो नै रूहानी सच्चा सेवा हो । तिमीले अहिले रूहानी सेवा गर्छौ । त्यसैले तिमी धेरै उच्च छौ । शिवबाबाले पतितहरूलाई पावन बनाउनुहुन्छ । तिमीले पनि पावन बनाउँछौ । रावणले कति तुच्छ बुद्धि बनाइदिएकोछ । अहिले बाबाले लायक बनाएर विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । यस्ता बाबालाई फेरि पत्थरमा हुनुहुन्छ भनी कसरी भन्न सकिन्छ ? बाबा भन्नुहुन्छ- यो खेल बनेको छ । कल्पपछि फेरि यस्तै हुनेछ । अब ड्रामा प्लान अनुसार म आएको छु तिमीलाई सम्भाउन । यसमा अलिकति पनि फरक पर्दैन । बाबा एक सेकेण्ड पनि ढिला गर्न सक्नुहुन्न । जसरी बाबाको अवतरण हुन्छ, त्यसरी नै तिमी बच्चाहरूको पनि पुनर्जन्म (रिइन्कारनेशन) हुन्छ । तिमी अवतरित हौ । आत्मा यहाँ आएर फेरि साकारमा पार्ट खेल्छ । त्यसलाई भनिन्छ अवतरण । माथिबाट तल आउँछ पार्ट खेल्न । बाबाको पनि दिव्य, अलौकिक जन्म हो । बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ- मलाई प्रकृतिको आधार लिनुपर्छ । म यस (ब्रह्मा) तनमा प्रवेश गर्छु । यो मैले नियुक्त गरिएको तन हो । यो बडो अनौठो खेल हो । यस नाटकमा हरेकको पार्ट निश्चित छ, जुन खेलिरहन्छन् । २१ जन्मको पार्ट पनि फेरि त्यसरी नै खेल्नेछन् । तिमीलाई प्रष्ट ज्ञान मिलेको छ, त्यो पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । महारथीहरूको बाबा महिमा त गर्नुहुन्छ नि । त्यो जुन देखाइन्छ- पाण्डव र कौरवहरूको युद्ध भयो, ती सबै हुन् बनावटी कुरा । अहिले तिमी सम्भन्छौ- तिनीहरू हुन् जिस्मानी डबल हिंसक, तिमी हौ रूहानी डबल अहिंसक । बादशाही लिनको लागि हेर तिमी कसरी बसेका छौ । जान्दछौ- बाबाको यादबाट नै विकर्म बिनाश हुन्छ । यही धुन लागिरहेको छ । मेहनत सारा याद गर्नुमा नै छ । भारतको प्राचीन योगको गायन छ । ती बाहिरका पनि यो भारतको प्राचीन योग सिक्न चाहन्छन् । सम्भन्छन् संन्यासीहरूले हामीलाई त्यो योग सिकाउँछन् । वास्तवमा तिनीहरूले सिकाउने केही पनि होइन । उनीहरूको संन्यास हो नै हठयोगको । तिमी हौ प्रवृत्ति मार्गवाला । शुरूमै तिम्रो राजधानी थियो । अहिले हो अन्त्य । अहिले त पंचायती राज्य छ । दुनियाँमा अन्धकार त धेरै छ । तिमी जान्दछौ- अब त मारामारी हुनु छ । त्यो पनि एक खेल देखाउँछन् । यो त बेहदको कुरा हो, कति रगत बग्नेछ । प्राकृतिक प्रकोप हुनेछ । सबैको मृत्यु हुनेछ । त्यसलाई अनाहकमा रक्तपात भनिन्छ । त्यो हेर्नलाई बडो

हिम्मत चाहिन्छ । डरपोक त भट्टै बेहोस हुनेछन् । यसमा निडरपना धेरै चाहिन्छ । तिमीहरू त शिव शक्ति हौ नि । शिवबाबा हुनुहुन्छ सर्वशक्तिमान् । हामीले उहाँबाट शक्ति लिन्छौं । पतितबाट पावन बन्ने युक्ति बाबाले नै बताउनुहुन्छ । बाबाले बिल्कुल सामान्य राय दिनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, तिमी सतोप्रधान थियौ अहिले तमोप्रधान बनेका छौ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर तब तिमी पतितबाट पावन सतोप्रधान बनेछौ । आत्माको बाबासँग योग लगाउनु छ तब पाप भस्म हुनेछ । अधिकारी (अथोरिटी) पनि बाबा नै हुनुहुन्छ । चित्रहरूमा देखाउँछन्— विष्णुको नाभिबाट ब्रह्मा निकले । उनीद्वारा बसेर सबै शास्त्र, वेदहरूको रहस्य सम्झाए । अहिले तिमी जान्दछौ— ब्रह्मा नै विष्णु, विष्णु नै ब्रह्मा बन्छन् । ब्रह्माद्वारा स्थापना गर्छन् । फेरि जो स्थापना भयो त्यसको पालना पनि अवश्य गर्छन् नि । यो सबै राम्रोसँग सम्झाइन्छ । जसले सम्झन्छ उसलाई यो ख्याल रहन्छ— यो रूहानी ज्ञान कसरी सबैलाई मिल्छ होला । हाम्रो पासमा धन छ भने किन सेन्टर नखोल्ने ? बाबा भन्नुहुन्छ— हुन्छ भाडामा नै घर लेऊ, त्यसमा हस्पिटल कम युनिभर्सिटी खोल । योगबाट हुन्छ मुक्ति । ज्ञानबाट हुन्छ जीवनमुक्ति । दुई वर्सा मिल्छन् । यसमा केवल ३ पाउ पृथ्वी चाहिन्छ, अरू केही होइन । गड फादरली युनिभर्सिटी खोल । विश्व विद्यालय वा युनिभर्सिटी कुरा त एकै हो । यो मनुष्यबाट देवता बन्ने कति ठूलो युनिभर्सिटी छ । सोध्छन्, तपाईंको खर्च कसरी चल्छ ? अरे, बी.के. का पिताका यति धेरै सन्तान छन् । तपाईं सोध्न आउनुभएको छ ! बोर्डमा हेर्नुहोस् के लेखिएको छ ? बडो अनौठो ज्ञान छ । बाबा पनि अनौठो हुनुहुन्छ नि । विश्वको मालिक तिमी कसरी बन्छौ ? शिवबाबालाई भनिन्छ श्री श्री किनकि उँचभन्दा उँच हुनुहुन्छ नि । लक्ष्मी-नारायणलाई भनिन्छ श्री लक्ष्मी, श्री नारायण । यी सबै राम्रोसँग धारण गर्ने कुरा हुन् । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु । यो हो सच्चा-सच्चा अमरकथा । केवल एक पार्वतीलाई मात्र कहाँ अमरकथा सुनाउनुभयो र ! कति धेरै मनुष्य अमरनाथमा जान्छन् । तिमी बच्चाहरू बाबाको पास आएका छौ रिफ्रेश हुन । फेरि सबैलाई सम्झाउनु छ । गएर रिफ्रेश गर्नु छ । सेन्टर खोल्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ— केवल ३ पाउ पृथ्वी लिएर हस्पिटल कम युनिभर्सिटी खोल्दै जाऊ तब धेरैको कल्याण हुनेछ । त्यसमा खर्च त केही पनि हुँदैन । स्वास्थ्य, सम्पत्ति र खुशी एक सेकेण्डमा मिल्छ । बच्चा जन्मेपछि वारिस हुन्छ । तिमीलाई पनि निश्चय भयो अनि विश्वको मालिक बन्यौ । फेरि छ पुरुषार्थ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अन्तिम रक्तपात दृश्य देख्नको लागि एकदम निर्भय, शिव शक्ति बन्नु छ । सर्वशक्तिमान् बाबाको यादबाट शक्ति लिनु छ ।
- २) पावन बनेर पावन बनाउने रूहानी सच्चा सेवा गर्नु छ । डबल अहिंसक बन्नु छ । अन्धाको लट्टी बनेर सबैलाई घरको बाटो बताउनु छ ।

वरदानः— कल्याणकारी बाबा र समयको हर सेकेण्ड लाभ उठाउने निश्चयबुद्धि, निश्चिन्त भव

जे पनि दृश्य चलिरहेको छ, त्यसलाई त्रिकालदर्शी भएर हेर, हिम्मत र उल्लासमा रहेर स्वयं पनि समर्थ आत्मा बन र विश्वलाई पनि समर्थ बनाऊ । स्वयं तुफानहरूमा हलचलमा नआऊ, अचल बन । जो समय मिलेको छ, साथ मिलेको छ, अनेक प्रकारको खजाना मिलिरहेको छ, त्यसबाट सम्पत्तिवान र समर्थवान बन । सारा कल्पमा फेरि यस्तो दिन आउनेवाला छैन । त्यसैले आफ्ना सबै चिन्ताहरू बाबालाई दिएर निश्चयबुद्धि बनेर सदा निश्चिन्त बन । कल्याणकारी बाबा र समयको हर सेकेण्ड लाभ उठाऊ ।

स्लोगनः— बाबाको सङ्गको रङ्ग लगाऊ तब नराम्रा बानीहरू स्वतः समाप्त भएर जानेछन् ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क

- २) पूरा दिन सबै प्रति कल्याणको भावना, सदा स्नेह र सहयोग दिने भावना, हिम्मत उल्लास बढाउने भावना, आफ्नैपनको भावना र आत्मिक स्वरूपको भावना राख्नु छ । यही भावना अव्यक्त स्थिति बनाउने आधार हो ।